

at have indtaget det udmærkede Standpunkt, han indtog, tilføjede — hvad han, saa vidt jeg ved, har sagt til enhver Tid i de sidste 17—18 Aar —, at det radikale Venstre vilde gaa medtaget ud af et Valg; det sagde det ærede Medlem Hr. Pinstrup i den Tid, hvor det radikale Venstre gik saa stærkt frem, og det sagde han vel ogsaa, den Gang det gik tilbage, jeg vil tro, det ærede Medlem vil blive ved med at sige det, saa længe han lever. Men der var dog i det, det ærede Medlem sagde, en Ting, som har aktuel Interesse, nemlig den Udtalelse, at hvis vi var gaaet ud til Valg, før Venstre gik med til denne Toldforhøjelse, vilde det radikale Venstre være gaaet medtaget ud af Valgkampen. Deraf kan man modsætningsvis slutte, at det ærede Medlem ikke tror, at det radikale Venstre vil gaa medtaget ud af den Valgkampagne, der kommer her efter; og deri tror jeg, det ærede Medlem har Ret. I øvrigt var der ogsaa paa et Punkt en Brist i det ærede Medlems Logik, nemlig paa det Punkt, hvor det ærede Medlem sagde, at det radikale Venstre, der selvfølgelig efter det ærede Medlems Mening ikke havde nogen som helst Eksistensberettigelse her i Landet, havde i Virkeligheden altid levet højt paa en eneste Ting, nemlig Modstandernes Fejlgreb. Det ærede Medlem bør ogsaa herslutte modsætningsvis, at naar et Parti lever højt paa Modstandernes Fejlgreb, maa det være, fordi dette Parti selv gør det rigtige; det er dog soleklart.

Det ærede Medlem talte om det store Mellemparti, som er hans Ideal, og nævnte da, at en af mine Partifæller, det ærede Medlem Hr. Heilesen, ogsaa have talt om et stort Mellemparti. Nu maa jeg sige, det undrede mig efter det Forhold, der i Almindelighed har været politisk mellem det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Heilesen, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup troede, at det var det samme Mellemparti, de to Medlemmer talte om. Jeg skal ikke komme dybt ind paa den Tale, det ærede Medlem Hr. Pinstrup henviste til; men maa have Lov at pege paa en Forskel mellem den Maade, hvorpaa det ærede Medlem taler om Mellemparti, og den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Heilesen taler om Mellemparti. Hvis man ser den Tale efter, som det ærede Medlem Hr. Heilesen holdt, vil man se, at der stod ikke i den noget om, at det Mellemparti, han talte om, havde den Opgave ved enhver Lejlighed at staa i Kampstilling til Arbejderpartiet. Derimod ved enhver, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup altid, naar han taler om det store Mellemparti, taler

om det som det store Mellemparti, der skal staa med Kampfront mod Arbejderpartiet. Der er netop paa dette Punkt en meget stor Forskel i de to Medlemmers Tale, selvfølgelig. — Jeg kan tilføje, at jeg kan ikke andet end finde det tragisk, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der er en saa glimrende Repræsentant for social Reaktion, skal lide den Tort at gennemgaa en saa uhyre Haan som den, det ærede Medlem Hr. Pürschel ofrede paa ham her i Aften.

Den højtærede Indenrigsminister gentog her, hvad han har gentaget flere Gange, at det bunder i en fuldkommen Misforstaaelse, naar man mener, at det, der her sker, er et principielt Brud paa Frihandelen, paa den frihandelsvenlige Politik. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, siger den højtærede Minister, og Venstres Ordfører følger til, at det vil man ikke komme langt med her i Landet. Jeg tænker, at baade Ministeren og Ordføreren ogsaa har sagt til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at han ikke vil komme langt med den Modstand, han her yder. Naar den højtærede Minister siger, at det er en Misforstaaelse, saa er der ikke andet for end at henvise ham til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der siger, at et frihandelsvenligt Parti ikke kan stemme for dette Forslag. Naar den højtærede Minister overfor de Bemærkninger, jeg fremkom med angaaende den effektive Beskyttelse, som dette Forslag medfører, var saa venlig at hentyde til, at jeg havde sikkert i min Berregning regnet med en meget stor Cigar og med nogle af de allertungeste Støvler — vi har før mødt saadanne Motiver hos den højtærede Minister —, saa kan jeg kun dertil sige, at det, der er opgivet mig, er opgivet mig af Finansministeriet, saa jeg maa gaa ud fra, at det er rigtigt, og den højtærede Minister vil saa selvfølgelig ogsaa være tilfreds med dette mit Grundlag. Saa henviste den højtærede Minister til de andre Lande, som havde de høje Toldsatser, og ligesom forleden Aften henviste han til de protektionistiske Lande; men derefter siger den højtærede Minister om Frihandelslandet Holland: Se, hvilken Beskyttelse de har dér! og hævdede, at det var ikke modsagt af mig, at det var rigtigt. Nu maa jeg have Lov til at sige om den Sag, at jeg har set den hollandske Lov af 1922 igennem, og jeg ser deraf, at den hollandske Cigartold kan gaa op til 15 Gylden pr. mille. Hvis den højtærede Minister vil gøre sig den Ulejlighed at regne efter, vil han se, at det svarer til 2,2 Ø. pr. Cigar, og hvis den højtærede Minister samtidig vil regne efter sit eget Lovforslag, vil han se, at dettes